

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobkyně: **T. B. N. K.**, narozená dne -
zastoupená advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Vinohradská 1233/22, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 23. 5. 2018, č. j.: MV-15247-8/OAM-2018

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 23. 5. 2018, č. j.: MV-15247-8/OAM-2018, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2018, č. j.: MV-15247-8/OAM-2018, kterým bylo zamítnuto žalobkynino odvolání a potvrzeno usnesení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 7.11.2017, č. j.: CPR-21743-9/ČJ-2017-930310-V239, jímž bylo podle ustanovení § 102 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘ“) zastaveno řízení o žalobkynině žádosti o vydání nového rozhodnutí, kterým měla

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

být podle ustanovení § 122 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPC“) zrušena platnost rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 27. 5. 2016, č. j.: KRPA-196768-32/ČJ-2016-000022, vydaného Krajským ředitelstvím policie hl. m. Prahy.

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že nebyl náležitě zjištěn skutkový stav věci dle ustanovení § 3 SŘ ani nebyly zjištěny všechny rozhodné skutečnosti hovořící v její prospěch, což představuje rozpor s ustanovením § 50 odst. 3 SŘ; žalovaný rovněž nedbal, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem konkrétního případu a byly šetřeny oprávněné zájmy osob. Žalobkyně je rodinným příslušníkem občana EU, nezáleží na tom, kdy byl navázán její vztah s manželem. Žalovaný nevypořádal řádně odvolací námitky, jen nekriticky převzal argumentaci prvoinstančního orgánu. Spáchání trestného činu nelze podřadit pod závažné narušení veřejného pořádku. Nebezpečí, jež mělo od žalobkyně hrozit, nebylo náležitě odůvodněno, nebezpečnost jednání žalobkyně nebyla hodnocena, a to ani vzhledem k možnému opakování takového jednání v budoucnu. Není vůbec provedena individualizace na jednání a osobu účastníka řízení. Bylo by třeba trvalé ohrožení veřejného pořádku, které je nutno vykládat restriktivně. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Je třeba vnímat aktuální chování dotyčné osoby. Nebyla vůbec zkoumána nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života dle relevantních podmínek uvedených v ustanovení § 174a ZPC; žalobkyně v ČR pobývá dlouhodobě a má zde veškeré zázemí.
3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalovaný vyslovil s žalobou nesouhlas. Napadené rozhodnutí je zákonné, žalovaný se zabýval vším, co vyšlo v řízení najevo, zjistil skutečný stav věci a opatřil si úplné podklady pro vydání rozhodnutí; případ byl také posuzován ve všech souvislostech. V souladu se zákonem je i prvoinstanční rozhodnutí. Závěr o nebezpečí pro veřejný pořádek ze strany žalobkyně je řádně odůvodněný; jsou uvedeny skutečnosti, jež byly vzaty do úvahy, a jaký veřejný zájem je sledován. Byl brán ohled na žalobkyninu individuální situaci; z jejího předchozího chování je ohrožení veřejného pořádku zcela zřejmé. Vztah žalobkyně s jejím manželem není podřaditelný pod pojem rodinného života ve smyslu ustanovení čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, stát též nemá všeobecný závazek akceptovat volbu země společného pobytu osob. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“) napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 SŘS.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 27. 5. 2016, č. j.: KRPA-196768-32/ČJ-2016-000022, bylo žalobkyni podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 a písm. c) bodu 2 ZPC uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 3 let, současně jí byla v souladu s ustanovením § 118 odst. 3 téhož zákona stanovena doba k vycestování z území ČR do 20 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Dále bylo ve

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

výroku prvoinstančního rozhodnutí konstatováno, že se dle závazného stanoviska vydaného podle ustanovení § 120a ZPC na žalobkyni nevztahují důvody znemožňující její vycestování.

8. Dne 4. 8. 2017 podala žalobkyně žádost o vydání nového rozhodnutí, jímž mělo být ve smyslu ustanovení § 122 odst. 7 ZPC zrušeno rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 27. 5. 2016.
9. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že žalobkyně byla rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2013, č. j.: 4 T 1/2013, který nabyl právní moci dne 20. 1. 2014, uznána vinnou ze spáchání zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, a to ve velkém rozsahu a jako členka organizované skupiny, za což jí byl uložen mj. nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 let a trest vyhoštění na dobu neurčitou; dne 18. 5. 2016 byla z výkonu trestu podmíněně propuštěna. S platností ode dne 19.5.2016 byla zařazena v evidenci nežádoucích osob; jelikož se žalobkyně nedostavila na policii a nevycestovala, nacházela se na území ČR ode dne 20. 5. 2016 v rozporu se zákazem pobytu stanoveným trestním soudem. Na policii k vydání výjezdního příkazu se dostavila dne 23.5.2016, po zahájení řízení o správním vyhoštění pak dne 26. 5. 2016 požádala o mezinárodní ochranu v ČR, ale rozhodnutím, jež nabylo dne 21. 9. 2016 právní moci, byla její žádost zamítnuta, proti čemuž podala žalobu. Dne 26. 11. 2016 uzavřela žalobkyně sňatek s občanem ČR. Do 8. 8. 2016 byla žalobkyně hlášena k pobytu v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí; na adrese Z., kde sdílí s manželem společnou domácnost, je hlášena od 3. 4. 2017.
10. Ředitelství služby cizinecké policie vydalo dne 7. 11. 2017 usnesení, č. j.: CPR-21743-9/ČJ-2017-930310-V239, jímž bylo podle ustanovení § 102 odst. 4 SŘ zastaveno řízení o žalobkynině žádosti o vydání nového rozhodnutí, kterým měla být podle ustanovení § 122 odst. 7 ZPC zrušena platnost rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 27. 5. 2016, č. j.: KRPA-196768-32/ČJ-2016-000022, vydaného Krajským ředitelstvím policie hl. m. Prahy.
11. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala; dne 23. 5. 2018 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, jímž žalobkynino odvolání zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.
12. Součástí správního spisu jsou mj. též Výpis z evidence obyvatel stran K. K., narozeného -, žalobkynina evidenční karta žadatele o mezinárodní ochranu, žalobkynin výpis z evidence rejstříku trestů fyzických osob a oddací list ze dne 28. 11. 2016 dokládající sňatek žalobkyně s K. K.
13. Dále soud přikročil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.
14. Jak podrobněji odůvodněno níže, žalovaný se během správního řízení nedopustil závažných formálních ani procesních pochybení, řádně zjistil skutkový stav věci, zjišťoval též skutečnosti svědčící ve prospěch žalobkyně, např. její status rodinné příslušnice občana EU, přijaté řešení bylo dostatečně individualizováno na žalobkyninu situaci a oprávněné zájmy žalobkyně nebyly nijak dotčeny, všechna její práva byla řádně šetřena.
15. Vznik vztahu žalobkyně a jejího manžela až v době, kdy bylo žalobkyni uděleno trestní i správní vyhoštění, je velmi důležitou okolností, a to ohledně posouzení jak nebezpečí pro veřejný pořádek, tak zejména stran přiměřenosti zásahu do rodinného a soukromého života. Konstatování statusu rodinného příslušníka občana EU nikterak

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

nevylučuje možnost, ba potřebnost vedení takových úvah. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uspokojivě vyložil, proč tuto okolnost považuje za důležitou, a její relevanci podložil judikaturou Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“).

16. Žalovaný řádně přezkoumal prvoinstanční rozhodnutí; aprobování argumentace orgánu prvního stupně není na závalu, jde-li o dostatečné posouzení rozhodných okolností ze všech podstatných hledisek, což nyníjší případ splňuje. Soud považuje odvolací námitky za náležitě vypořádané.
17. Soud se plně ztotožňuje s tvrzením žalovaného, že lze v předchozím žalobkynině jednání do budoucna spatřovat nebezpečí pro veřejný pořádek. Je třeba zdůraznit, že žalobkyně byla odsouzena za zvlášť závažný zločin spáchaný ve velkém rozsahu a v rámci organizované skupiny, za což jí byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 let. Nejde tudíž o „jen“ spáchání trestného činu, nýbrž o jednání, jemuž právní řád ČR připisuje nejvyšší závažnost. Kromě mimořádné závažnosti společensky nežádoucího jednání svědčí o důvodnosti obav z budoucího nebezpečí i chování žalobkyně po podmíněném propuštění, kdy přes udělený trest vyhoštění nevycestovala a z tohoto důvodu jí bylo uděleno i vyhoštění správní. Den před vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění rovněž žalobkyně požádala poprvé o mezinárodní ochranu, přestože se v ČR nachází již řadu let, z nichž několik pobývala ve výkonu trestu odnětí svobody; takové jednání nelze hodnotit než jako účelové. Právě s přihlédnutím k individuálnímu případu je nutno považovat žalobkyni za hrozbu pro veřejný pořádek.
18. Hrozbou žalobkyně pro veřejný pořádek se žalovaný řádně zabýval na s. 7 v odst. 1 a 2 a především na s. 8 v odst. 3 napadeného rozhodnutí. Nemůže tudíž obstát námitka nedostatečného odůvodnění či dokonce nepřezkoumatelnosti.
19. Přiměřeností zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně se žalovaný důkladným způsobem zabýval, a to na s. 7 v odst. 3 až 5 a na s. 8 v odst. 1 a 2 napadeného rozhodnutí, přičemž vyhovujícím způsobem porovnal hrozbu pro veřejný pořádek se zásahem do žalobkyniných soukromých práv. V odůvodnění se opřel o judikaturu ESLP a své závěry podložil i odbornou literaturou. Ani v tomto ohledu soudu nezbyvá, než se s názorem žalovaného ztotožnit. Žalobkyně v ČR založila rodinný život ve chvíli, kdy jí již bylo pravomocně uděleno trestní i správní vyhoštění a dne 21. 9. nabylo právní moci rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, přitom sňatek uzavřela již zhruba tři měsíce po opuštění pobytového střediska. Před sňatkem manželé nesdíleli společnou domácnost a neudržovali dlouhodobý styk. Žalobkyně za uvedené situace nemohla legitimně očekávat, že jí bude umožněno budovat rodinný život v ČR, stejně tak krátkodobost a následný překotný vývoj známosti žalobkyně s jejím současným manželem nesvědčí domněnce o intenzitě jejich vazby. V řízení též nevyšly najevo žádné další soukromé vazby, jež by činily žalobkynino vyhoštění nepřiměřeným; pouhá dlouhodobost pobytu takové pouto nepředstavuje, zvláště když nemalou část z posledních let strávila žalobkyně ve vězení. Žalobkynin zájem na soukromém a rodinném životě v ČR nemůže obstát vedle hrozby, již žalobkyně představuje pro veřejný pořádek.
20. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 SŘS. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřipustná.

Praha 22. ledna 2019

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.